

Laudemus viros gloriosos

Romà Casanova, bisbe de Vic

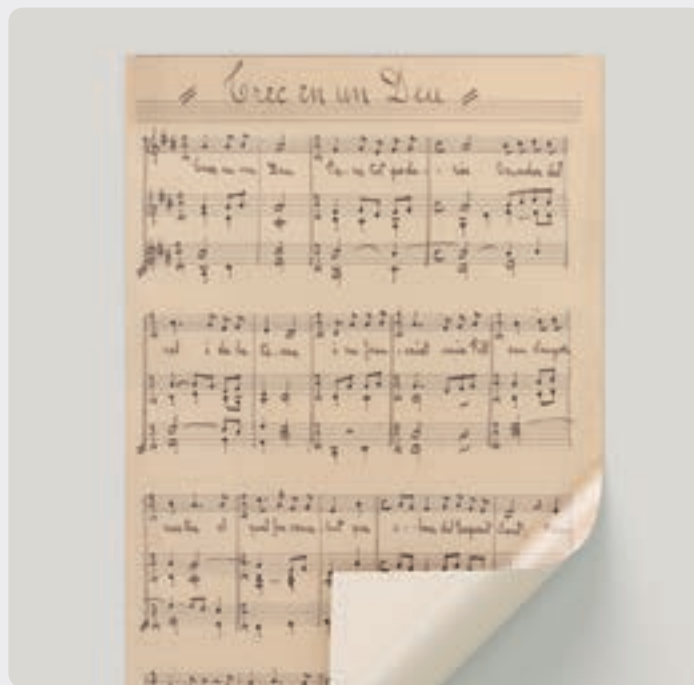

No fa gaires anys (2015-2018) fèiem memòria agraïda de bisbes insignes de l'episcopologi vigatà; en concret, d'Oliba en els mil anys del seu inici de pontificat, i de Josep Torras i Bages en els cent anys de la seva mort, afegint-hi també els bisbes Cinidi i Veyan. En l'oratori que es va compondre per a aquesta ocasió, amb lletra de Mn. Josep Ruaix i música de Mons. Valentí Miserachs, s'empraven uns fragments del llibre de la Saviesa, *Laudemos viros gloriosos* (Fem l'elogi dels homes il·lustres), per rememorar aquests bisbes.

Moltíssimes vegades hem cantat a ple pulmó la seva composició del *Crec en un Déu*

El propassat dia 23 de juny es van complir cent cinquanta anys del naixement de Mn. Lluís Romeu i Corominas, un dels molts homes i dones gloriosos de la nostra història diocesana. Com a bisbat no podem, doncs, deixar passar de llarg aquest esdeveniment, ja que aquest nostre prevere, vigatà de naixement i de mort, fou un gran músic i compositor. Als menys posats en l'art musical, sí que ens agrada que sigui recordat, perquè moltíssimes vegades hem cantat a ple pulmó la seva composició del *Crec en un Déu*. Ara se'm fa present que la primera cosa que vaig fer després de ser ordenat bisbe a la catedral de Vic i, per tant, d'iniciar el meu ministeri episcopal, fou entonar la professió de fe, amb la música de Mn. Romeu. Però que resti clar que és molt més àmplia la seva obra de composició: tres-centes peces de cant religiós i popular. Moltes encara resten en la memòria i són cantades en ocasions diverses.

Vull assenyalar que ell fou durant vint anys mestre de capella de la catedral vigatana, de 1901 a 1920; després, per motius de salut, passà a ser-ne l'organista fins a la seva mort, el

23 de setembre de 1937, en plena persecució religiosa. En els catorze mesos de manca de llibertat de culte, ell va restar malalt a casa seva, on, aprofitant la seva bona fama com a músic, podia rebre persones que cercaven el sagrament de la confessió. Com devia estar adolorit el seu cor per tants germans sacerdots assassinats, per la crema de la catedral i, amb ella, de l'orgue que tantes vegades havia fet sonar per a glòria de Déu en les celebracions litúrgiques!

Aquest *vir gloriosus*, prevere i músic, ens ha deixat una gran herència de saviesa en un camp tan important, en aquests moments d'evangelització peremptòria, com la música religiosa. Farem bé de pouar en la seva gran aportació i aprendre les lliçons que amb la seva humilitat ens pot ensenyar. Mn. Lluís Romeu va saber fugir del teatralisme en la litúrgia i va cercar les fonts del veritable cant religiós: el gregorià i la cançó popular.

